

Weiſte punnase-többest.

Minnewal aastal 1869 oidi punnane-többi weiſte ſeaſ wägga laialt liikumaa ja ſe tulli ſeſt, et aasta enne ſedda wägga kuiw olli. Üks aſi aitas nüüd ühte ja teine teiſt, mis mõnned ärrakotiſuſid; agga kui libba-soolwet puddeli ſeeſt loma kurko kaſlati, ſiis ſai loom terweks. Berreurma robbud ſedetud ja luſſika täis ſalpeetrid ſiieſe ſullama pandud ja ſedda jahtunud wet puddeliſt loma kurko kaſlatud, on mitto parremaks aiunud. Ka peab hea ollema, kui lomale adrit laſtaſe, üks korter werd kaela ſoneſt.

Mõnned ütlewad, et ſe haigus robbuſt peab ſündima; agga miasuggune robbi ſe on, ſedda ei tea jälle kegi. Minna arwan ja ollen tähele pannud, et ſe talwiſeſt kuiwaſt põhhuſt tulleb. Kui loom ſüggaiſe äkſiſte kuiwa põhho peäle ſaab ja mitte wahhel rohto ehk muud pehmet ſööki, ſiis jääb kuiw ſöök ſaddakortſe ſiieſe finni ja lähhab ſeäl põllema, et need ähhadad lappakad muſtaſ löwad, ſiis tõuſwad lomale mitmesugused haigused. On loom jubba paar nädal kuiwa põhho peäl olnud, ſiis peab temmale nattiſenne ülge-raſwa ſiieſe andma, mis temma

ſeedmiſt pehmeſ teeb, ja nenda paar korda talwe ſeek, ſiis ei tulle lomale mitte ſergeſte wiggeduſi, mis agga ilma raſwata ſergeſte ja mitmed modi tulleb, ja ſurm on iggal pool kaſnal. Seſt kui ſaddakordne põllema läinud, ei woi loom ennam ſeeda ja tunneb wallo kõhho ſeek ja ſe wallo lööb temma libba ja werre ſiieſe, mis mõnne aea pärast, kui haigus ja — ſurm wälja tulleb.

Seſt aſjaſt on jubba ſelle ramato: „Põlle-mehhe ait“ ſeek enne rägitud Nr. 1 al: „Mitme többe haſkatus.“

Ei ſurma waſto tea ma
Nüüd mitte rohto nimmeta:
Suur abbi tulleb Selle läeſt,
Kes leiſ on lonud wägga hääſt,
Ja hoiaſ, kaitſeb wiſjad, puud
Ja annab terwed libhad, luud,
Mi loom, kui innimenne ka,
Ei ella Temma abbita.

Wannade innimete koſja aſjad.

Aastal 1763, Jõulo-ku 12. päwal, ſurri Karinoküllas Wennemaal üks naeſterahwas, nimmega Margareta Kreſkowna, leſ 108 aastat